

ski. Nadejamo se Slovenci, da nam vlada tudi cesarjevo zahvalnico objavi v naščini.

(Javna zahvala.) Celjska posojilnica je tukajšnjim učencem podarila 23 knjižic: „Habsburški rod“, za ktere naj iskrenejšo zahvalo izreka šolsko vodstvo na Frankolovem.

(Telegram) nam je iz št. Paula pri Priboldu najavil veselo novico uže 22. t. m. da je propal zagrizeni nasprotnik Slovencev baron Hackelberg. Lisjak mu ni mogel pomagati, čeravno se je z njim po svetu baharil. Izvoljen je vrli narodnjak Florijan Zagožen. Živeli volilci slovenski.

(V Teharjih) komandira velikonemec Jelek, župani pa zopet Val. Kovač, svetujeta mu Stojan in M. Resnik, in denarničar je županov svak Gorišek. Slovensko Teharje leze v nemškutarsko kožo. V 1. razredu bil je izvoljen celo Jud-Schwarz. Pridni vrtnar Verhovšek pa je umrl.

(Ljubljanski Zvon) objavil je v 7. zvezku: Stari grad, Cyclamen, Pri meši sv. Cirila in Metoda, Volkodlak in vampir, Nedolžen, Bajke in povesti o Gorjancih, sv. Feliks, Slutnja, Cmokanzar in Ušperna, Naše obzorje, O Salonu, Slov. književnost (Fr. Hauptmann o Senekovičevij fiziki), Cesar v Ljubljani, Slov. glasnik.

(G. Krajec) v Novem mestu izdal je 4. zvezek svoje Narodne biblioteke. Podpirajmo vrlo, koristno podjetje.

(Toča) je hudo razsajala v Laškem 22. t. m. ob treh.

(V Gornji grad) prišli so za nekaj časa premil. knez in škof ljubljanski, dr. Pogačar. Živeli na slovenskejši Stajerski.

(Radgonski župan) je pismeno se zahvalil poslancu g. Kukovcu, da je krasni banderij lesk cesarjevega sprejema v mestu pomnožil.

(V Lješah) na Koroškem grdo lovijo kmete za prajzovski šulverein, posebno krčmar Karner pravi: dajte za uboge šolske otroke in zvabi goldinar in sedaj vpiše kmeta šulvereinu, čeravno ta nič o tem ne ve. Tako so vlovili tudi vrlega Antona Papeža; sedaj ga ne dobije nikoli več! Lješki pismonoša pa naj Gospodarja hitro zanese naročnikom. Uradniki v premogovi uradnji si ga naj naročijo, če ga hočejo brati.

(Strašna toča) je v noči 22–23. jul. vinograde ljutomerske potolkla v Svetinjah, sv. Bolfanku, sv. Miklavži. Trs itak ni imel grozdja zaradi lanske toče, sedaj pa je les grozno oškodovan. Na večih mestih je blisk ogenj užgal.

(Živinski sejem) bode 31. t. m. na sv. Ignacijevu pri sv. Lovrenci v Slov. goricah.

(Iz Šmarije) se nam poroča, da je v nedeljo 22. t. m. toča sekala do Slatine.

(Od sv. Vida pri Ponkvi) se nam piše, da je 22. t. m. okoli 5. ure popoldne Lipovec, Rakovec toča debela kot kurja jajca obsula do 3 decimetre visoko. Rane od toče l. 1881 še niso zacelile in sedaj je zopet vse proč.

(V Šmartnu pri Slov. Gradci) izreka g. nadučitelj L. Potočnik vsem javno zahvalo, ki so šolske mladine pomogli do lepe veselice dne 2. jul. t. l. posebno č. g. katehetu Govediču.

(Posojilnica v Šoštanji) je šoli pri sv. Janži na Vinskej gori darovala slike cesarjev in kraljev habsburško-lotrinskih in 40 knjižic „Habsburški rod“, za kar bodi srčna zahvala izrečena vodje šolskega g. Zagoričnika.

(Lodne obleči) morali so Pohorci pri sv. Jungerti in okolici dne 16. julija, ker je pol čevlja debelo nasipalo snega.

(Slovenskega regimenta) štev. 87 prvi in četrti bataljon morala sta iz Celja in Ptuja v Gradec k vajam.

(Lepo veselico) napravijo dijaki mariborske in celjske gimnazije v Šmariji pri Celji v gostilni g. Jagodiča 5. avgusta t. l. ob 8. uri zvečer. Peli bodo tudi dr. Ipavčev: Kdo je mar!

(Utonil) je v Dravinji Podbukošekov 5letni fantič v Penojah.

(Propal) je nemškutar in poštar Franc Marinič pri sv. Vrbanu nad Ptujem. Posestniki so ga zavrgli pri volitvah, da še niti v občinski zastop prišel ni. Tudi njegov brat je na polovico pal.

(Umrli) je č. g. Jožef Zadavec, župnik pri sv. Ožvatu ob Dravi, 49 let star. Udeležil se je audijence pri cesarji, a potem naglo zbolel. Pljuča so se mu unela in moral je hitro umreti.

Listič uredništva: Dopisi iz Hammer-Ambosije, Teharja, od sv. Vrbanu nad Ptujem, sv. Martina pod Wumbergom, Brežic, Nove cerkve, Rinskih toplic, št. Lija, Razbora, Ljutomera zaradi strelov Veržejskih, iz Bistrice, vse prihodnjic in prilično. G. Š. v Lj. naznanite nam imena slovenskih deklet, ki so cesarju vino ponudile v gornjaj Radgoni, da ostanejo v spominu!

Presrčna zahvala.

vsem sočutljivim, ki so mojo 19 let staro nepozabljivo sestrico Lojziko 17. t. m. do hladnega groba spremljali, posebno č. g. župniku pri Svetinjah, Janku Gajšek, ki so s slovesnim sprevedom in genljivo govorečo nagrobnico v slehernem srci nepisljivo sočutje vzbudili.

Brežice, 20. julija 1883.

Stanko Marin,
brat.